

[Aksel Larsen.]

trækkes fra i den skattepligtige indkomst. Det samme gælder de såkaldte repræsentationsudgifter. Reklamen burde beskattes. Det kunne formentlig gøres ved at belægge den med en slags oms. Jeg er sikker på, at finansministeriets eminent dygtige embedsmænd nok skulle kunne finde ud af hvordan, men det kan formodentlig klares endnu lettere ved en regel som af os foreslået om, at reklame- og repræsentationsudgifter kun må fradrages med 50 pct. i den skattepligtige indkomst. Det ville give staten flere penge i kassen, og det ville formentlig dæmpe reklamen og derved virke forbrugsbegrænsende.

Vi har i overensstemmelse for øvrigt med Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbund og talrige andre arbejderorganisationer krævet regeringens løfte fra i fjor opfyldt om en effektiv pris- og avancekontrol. Tillad mig i denne forbindelse at komme med en bemærkning til det ærede medlem hr. Per Hækkerup, som pukkede på noget, Alfred Petersen skal have sagt. Hvad Alfred Petersen har sagt i denne situation, er mange ting, men det, der er grundtonen i alt det, han har sagt, er, at han er modstander af omsætningskat og ønsker kapitalvindingsskat og lignende forholdsregler præcis som af os foreslået. Hvis derfor det ærede medlem hr. Per Hækkerup vil bruge Arbejdsmandsforbundets formand, hr. Alfred Petersen, som kronvidne, skulle han virkelig tage hensyn til, hvad Alfred Petersen har sagt og mener. Men vi har altså i overensstemmelse med, hvad der er sagt af talrige arbejderorganisationer, krævet regeringens løfter fra i fjor opfyldt om effektiv pris- og avancekontrol. Det er ikke så langt fra, at det ærede medlem hr. Per Hækkerup har overbevist mig om, at dette mest virkningsfuldt kan gøres ved at give monopolrådet og monoptilsynet større beføjelser. Hvorfor skal man så ikke gøre det? Hvorfor har de fire forligspartier syltet denne idé derved, at de siger, at det er noget, man må snakke om i markedsudvalget? For det er noget, der eventuelt bliver nødvendigt, når dansk lovgivning skal ensrettes eller, som man kalder det, harmoniseres med fællesmarkedet. Pris- og avancekontrol, det skal vi have ikke af hensyn til Bonn eller Paris, det skal vi have for at

værne de danske forbrugere og så vidt muligt hindre kronens købekraft i at blive yderligere forringet.

Vi har foreslået oprettelse af en offentlig boligfond med det hovedformål at forøge, systematisere, rationalisere og billiggøre boligbyggeriet og med den bivirkning, at derved kan en del af købekraften flyttes over fra mindre varige til mere varige forbrugsgoder, samtidig med at boligfonden i sig selv vil have en såkaldt kontraktiv, altså pengeopsugende virkning, da den kapital, der opsuges i boligfonden, ikke med det samme pumpes ud i boligbyggeriet, idet den først må have en vis størrelse og de nødvendige forudsætninger for dens anvendelse i øvrigt må skaffes til veje. Når der skaffes en kapitaltilgang for boligfonden på 500 mill. kr. om året, således at den i løbet af 5 år i hvert fald kommer op på 2,5 milliarder kr., og når dens midler anvendes til finansiering af almennyttigt boligbyggeri ved udlån til 3 pct., kan det sikres, at der bygges i hvert fald 35 000 lejligheder om året, og at byggeomkostningerne og andre udgifter bringes meget betydeligt ned, så betydeligt ned, at huslejens højde vil blive $\frac{2}{3}$ af den, man nu kalkulerer med i tilsvarende byggeri.

Hertil kræves naturligvis, at byggegrunde stilles billigt til rådighed, og at grundspekulationen kvæles. Vi må have en lovgivning, som giver kommunerne adgang til pligt til at opkøbe jord enten ved forkøbsret til vurderingspriser eller ved ekspropriation. Vi må forlange, at kommunerne er forudseende i deres dispositioner. De skal efter at have erhvervet jorden ikke derpå sælge byggegrundene, efter at de har gjort dem byggemodne. De skal stilles til rådighed på jordrentevilkår til boligbyggeri. Det er nok muligt, at der er nogen i denne sal, som er parat til at få et mindre anfald, når der tales om ekspropriation til boligbyggeri, men formentlig vil de komme sig, når man minder dem om, at kommunerne i øjeblikket har ret til at ekspropriere jord og ejendomme f. eks. til indretning af parkeringspladser for biler. Det vil dog vist nok være rimeligt, om de i det mindste fik samme ret, når det drejer sig om at skaffe plads til boliger.

Hvordan skal boligfondens kapital skaffes? Ja, vi har foreslået, at en væsentlig del